

**EL MÉS DESCONCERTANT ÉS,
PRECISAMENT, EL DESCONCERT QUE
S'OBSERVA ENTRE ELS GOVERNANTS**

Jordi Badia

Periodista

Pensar per no haver de repensar

LLUÍS ROMERO

De la crisi que ens assola des de fa ja uns quants anys i de la qual no es veu cap llum al final del túnel, com si algú ens l'hagués retallada també, el més desconcertant és, precisament, el desconcert que s'observa entre els governants, tant els d'aquí com els d'allà i els de més enllà. El desgavell és complet, d'una rotunditat que fa molta por. Si fa un

temps es parlava de desafecció envers la política deguda en bona part als casos de corrupció, ara s'estén una segona causa, molt més greu i definitiva, que

apella a la incapacitat dels polítics per trobar vies de sortida, o bé perquè la magnitud de la crisi és tan colossal que els desborda o bé perquè no en saben

Els polítics es veuen incapaços de trobar vies de sortida, o bé perquè la magnitud de la crisi és tan colossal que els desborda o bé perquè no en saben més

més. O perquè tenen les mans lligades i no gosen enfrontar-se a segons quins poders econòmics i financers. És una sensació que es va estenent entre la població, ineluctablement.

DIJOUS VAIG ANAR A ESMORZAR al bar de sempre. Em vaig asseure al lloc de gairebé sempre, a la barra, disposat a llegir el diari abans d'anar a la feina. Me'n va distreure la conversa que tenien en Ramon i en Gustau, dos avis que són en el paisatge de l'establiment des de ningú sap quant de temps fa.

– Voleu dir que ens en sortirem, Gustau? Això no pot acabar bé de cap de les maneres. Anem pel camí del pedregar, ja us ho diré. El que més m'amoïna és aquest ara retallo per aquí, ara per allà, aquest ai que m'he passat i se m'enfaden i potser que no la fem tan grossa i els en tornem una part i més aviat del que hàviem dit. Han posat el país de cap per avall i en peu de guerra i el pitjor de tot és que fa l'efecte que ho han fet sense haver-ho planificat, que s'han llançat a l'aventura. Compreneu el que vull dir?

– Sí, és clar.

– Ara, sabeu què? Jo, als del Convergència, no els vaig votar...

– ...

– Bé, jo sí que els vaig votar, però la meva dona no, ella encara diu que vota el partit d'en Macià, ai senyor!, i, en canvi, aquest matí m'ha dit que si fos ara els votaria. Sabeu per què?

– Per això de la paga de Nadal que han dit que no cobraran, potser?

– No, o sí, bé per això també, ara que el que més l'ha colpida és això dels lots de Nadal dels treballadors dels ferrocarrils, 150.000 euros d'estalvi, m'ha semblat llegir. Jo ho entenc,

eh, que la meva dona s'hagi mostrat més colpida per aquesta mesura perquè, escolti, ja li ho diré, a la nostra edat de la paga doble ja no se'n recorda ningú i, en canvi, de la dolçor dels torrons... oi que m'entén?

– Ja veig què vol dir, perquè és un govern valent, desconcertant però valent.

– Aquest si l'encerto l'endevino és desesperant, però els de l'oposició i els sindicats i tots plegats estan fent un paper d'estrassa. Sembla mentida que no ho vegin. Aquest país s'ha de repensar de dalt a baix. S'han de posar els comptadors a zero i tornar a començar. La sanitat, l'educació, l'administració pública... tot s'ha de repensar. El poder que han deixat que agafessin els bancs, la xauxa de les borses... i la manera com vivim nosaltres també, eh!, que quan veig els capricis que els meus fills permeten als néts... jo no m'hi fico perquè encara en sortiria escaldat, que em diuen que jo no ho puc entendre perquè són d'altres temps. Sí, d'altres temps, penso, ja veieu com hem acabat. Sempre s'ha tractat del mateix, avui, ahir i abans d'ahir, i demà serà el mateix, cadascú ha de fer pel que té i pel que guanya, que ha arribat un punt que ens hem pensat que ho podíem fer tot, ens hem deixat enredar pels bancs, que ens han volgut fer creure que érem tots rics i podíem dur el cotxe de l'amo i anar-nos-en cada any de vacances a les quimbambes i tenir un apartament a la platja... i què sé jo. Que s'ha de repensar tot de dalt a baix, amic Gustau, ja li ho dic jo.

– Home, jo més m'estimaria que abans de dir i fer res penséssim una mica, potser així, si pensem, ens estalviarem haver de repensar. Sap què li vull dir?